

101 EXT. SOESTDIJK- DAG - 14 DECEMBER 2004 101

Een sombere dag. Een paleis in rouw. Stilte.

102 INT. SOESTDIJK - 14 DECEMBER 2004 102

Een verlaten paleis Soestdijk. Een paleis waar niemand meer woont.

In de hal op een prominente plaats: EEN GROOT PORTRET VAN BERNHARD, een ROUWLINT er schuin omheen, een vaas met anjers ernaast.

De stilte wordt doorbroken door voetstappen in marstempo van een zestal MANNEN IN ZWARTE PAKKEN (AIVD) met zwarte tassen door de gangen. Opgewonden hakjes erachter aan van de Bally's van Cocky (83), die de mannen nauwelijks kan bijbenen. Cocky is gekleed in het zwart want ze is zojuist terug van de bijzetting van Bernhard.

COCKY

U kunt niet zomaar doorlopen!
Wacht. Wacht!

Ze wil nog meer zeggen om de mannen tegen te houden, maar én snel lopen, én iets zeggen, het is Cocky op deze dag teveel. De afstand tussen haar (ons) en de mannen wordt steeds groter.

103 INT. WERKKAMER SOESTDIJK - 14 DECEMBER 2004 103

POV Cocky die hijgend in de deuropening verschijnt en de situatie overziet.

De zes mannen verzamelen het archief van Bernhard. Ze trekken lades uit het bureau, halen mappen uit een kast, bladeren die vluchtig door alvorens zo'n map hetzij opzij op een stapel te leggen hetzij door te geven aan een collega die het daarvoor meegenomen tassen stopt. Niet als bende gangsters, maar vastberaden, haast ijzig beleefd, met een hint van tegenzin.

COCKY

Hoe durft u!

Een van de mannen trekt een foto-album uit de kast. Cocky wil het uit protest afpakken.

MAN AIVD
(verontschuldigend)
Opdracht van Hare Majesteit.

Van schrik verliest ze haar grip op het album. Het boek valt in slow motion richting Bernhards favoriete olifantenbeeldje, dat zo te zien al eerder is gevallen en zorgvuldig gelijmd.

Het boek komt vlak naast het olifantje terecht, dat weg schiet en met een doffe klap op de grond in stukken uiteenvalt. Onherstelbaar.

Over de brokstukken heen dwarrelen (slow) foto's uit het fotoboek. Foto's van Bernhard en Juliana, Bernhard alleen etc.

TITELS

104 EXT. SOESTDIJK - DAG - 1 MEI 2003 104

Een stralende dag. Fluitende vogels.

Een hofauto, een donkerblauwe VOLVO S80 nummerbord AA, komt aangereden en stopt voor het bordes.

105 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER BERNHARD - DAG 2003 105

Het olifantje prijkt, ongeschonden, op de schoorsteenmantel.

BERNHARD (O.S.)

Damn it!

Een opgepropte HP/De Tijd vliegt tegen het olifantje aan dat in brokken uiteen valt op de grond.

106 INT. SOESTDIJK - HAL - DAG 106

Stoffig, wat afgebladderd, vergane glorie. Maar een duidelijk verschil met scene 1. Hier wordt nog wel geleefd. Kranten op een tafeltje.

Hakken tikken op de vloer. De welgevormde benen van Máxima komen in beeld.

Ze is aan de telefoon.

MAXIMA

Nee, ik beloof je, ik ga het
ze niet vertellen. Tot gauw,
mi amor.

De voeten van Maxima krijgen gezelschap van die van
Cocky. Ze door de gang naar Bernhards kamer.

107 INT. SOESTDIJK - KAMER BERNHARD - DAG

107

Als Cocky en Maxima binnenkomen, zit Bernhard aan
zijn overvolle bureau. Fraai geruit colbert, met
anjer, choker rond de hals. Bril op. Hij lijmt een
aan scherven gevallen stenen olifantje aan elkaar,
dat gaat verkeerd, past niet, lijm plakt niet. Voor
hem staat een glas whisky.

BERNHARD

Damn it!

De dames schrikken even van de plotse, felle reactie.

Máxima kijkt even mee naar het kapotte olifantje.
Achter haar Cocky, die ook mee kijkt. Bernhard kijkt
niet op.

MÁXIMA

Casualty of war?

BERNHARD

Máxima! Ja, zo zou je het
kunnen noemen. Ik vond dat...
dat vod net weer terug...

Hij knikt naar een verfrommeld exemplaar van HP De
Tijd met interviews met Margarita en Edwin de Roy van
Zuijdewijn dat bij de schoorsteenmantel ligt. Op de
mantel een duidelijk lege plek waar een olifantje had
moeten staan.

BERNHARD (CONT'D)

Nota bene één van mijn
mooiste! Van Koning Bhumibol
gekregen!

Hij schudt zijn hoofd. Hij staat moeizaam op en loopt
richting schoorsteenmantel.

MAXIMA

Probeer u niet zo op te
winden, opa. It'll blow over.

BERNHARD

Was dat maar zo. Alles wat die twee oprakelen... Ik word er verdomme mijn hele leven al door achtervolgd.

Hij pakt de prop op en gooit hem in de open haard.

BERNHARD (CONT'D)

Enfin, basta. Ik ben blij dat ik je weer eens zie.

COCKY

Ik zal eens kijken waar de prinses is.

Ze loopt de kamer uit.

BERNHARD

Dank je, Cocky.

Bernhard pakt een leeg glas, schenkt er wat whisky in. Geeft het aan Máxima en wacht. Máxima neemt een slok.

Bernhard pakt zijn eigen glas ook en gaat tegenover Máxima zitten.

BERNHARD (CONT'D)

We hebben gister nog even gekeken op televisie. Waar was het ook alweer? Veenendaal?

MÁXIMA

Wijhe en Deventer.

BERNHARD

Ah, Deventer koekhappen!

MÁXIMA

(gekscherend)

De Sint Bernhardskruispolka.

(lacht samenzweerderig)

Laurentien was natuurlijk weer de beste.

BERNHARD

Koninginnedag. Het hoort erbij!

MÁXIMA

Soms heb ik er wel genoeg van, hoor.

(MORE)

MÁXIMA (CONT'D)

Iedereen staat maar naar me te staren. Is ze al zwanger? Mag ze al op de troon?

Bernhard glimlacht zwijgend.

MAXIMA

Ik haat het! Waar bemoeien ze zich mee? Het is toch mijn leven.

BERNHARD

(grinnikt)

Ik hoor mijzelf, weet je. Ergens in '37 of zo. Wilhelmina... Maar ja, ze betalen ervoor. Het koningshuis is dan van iedereen, voor iedereen, denken ze.

*
*
*
*
*

MAXIMA

Nou, Basta! Ik heb genoeg van die poppenkast.

Bernhard schiet in de lach.

MAXIMA (CONT'D)

(serieus)

I'm not kidding.

Hij kijkt even bedachtzaam. Wisselt dan van onderwerp.

BERNHARD

Waar is Alex? Wilde hij niet mee?

MÁXIMA

Hij wilde wel, maar hij moest naar Parijs voor het IOC.

BERNHARD

Ah, Paris... Springtime in Paris, city of love. Ik zou daar ooit nog eens gaan wonen met mijn grote liefde.

Hij neemt een slok van zijn whisky.

- 108 EXT. WIJDS DUIJS LANDSCHAP - VOORJAAR 1934 - DAG 108
Een fraaie, gloednieuwe Mercedes 290 cabriolet rijdt hard door het Duitse landschap.
- 109 INT. MERCEDES - DAG 109
Bernhard, 23, zit in de passagiersstoel, zeer odieus en "charming" gekleed. Aan het stuur zit de mooie URSULA VON PANNWITZ, 24.
- 110 EXT. LANDGOED RECKENWALDE - DAG 110
Voor de open hekken van de oprijlaan van landgoed Reckenwalde komt de auto tot stilstand.
- 111 INT. MERCEDES - DAG 111
BERNHARD buigt zich naar Ursula toe en kust haar.

BERNHARD

*Dank u wel voor de lift,
Fräulein Von Pannwitz.*

URSULA

(pruilend)

*Is dat alles, Prins zur Lippe
Biesterfeld?*

BERNHARD

*Natuurlijk niet... een
voorproefje.*

URSULA

Van wat?

BERNHARD

Just wait and see, my love!

URSULA

*Volgens mij heb je een
minnares!*

BERNHARD

Eéntje maar?

Hij grinnikt een tikje nerveus en haalt dan een juweliersdoosje uit de zak van zijn colbert.

BERNHARD (CONT'D)
*Ursula, waar wil je trouwen?
Parijs?*

Hij geeft haar het doosje dat ze verrast openmaakt.
Ze haalt er een gouden ring met diamantjes uit.

URSULA
Oh, Benno... Wat mooi!

Ze schuift hem om haar ringvinger, hij past. Ze
straalt en Bernhard ook. Ze omhelst hem.

BERNHARD
*Als mijn baan rond is kiezen
we volgende maand bij Lasalle
je bruidsjurk...*

Ze maakt een grimas.

URSULA
*Lasalle...? Daar gaat iedereen
naar toe. Ik wil bij Rainier
aan de Avenue Clement!*

En daarmee lijkt de verloving bezegeld. Ze laat de
ring nog eens fonkelen in de zon.

BERNHARD
*Wat je wilt, my darling
Ursula...*

Hij zoent haar vol overgave.

BERNHARD (CONT'D)
*Alles voor de nieuwe Prinses
zur Lippe Biesterfeld. Ik moet
nu gaan. Ik bel je snel!*

Ze knikt, hij stapt uit, zwaait nog een kushandje
naar haar, ze lacht weer en rijdt veel te hard weg.

URSULA
(lachend)
Doe de groeten aan je Mutti!

Bernhard kijkt stralend haar na en loopt dan het
landgoed op.

112 EXT. LANDGOED RECKENWALDE - DAG

112

Het landgoed van Bernhards ouders Bernhard zur Lippe-Biesterfeld sr. en prinses Armgard.

Bernhard wandelt rustig over de oprijlaan naar het landgoed, zijn ouderlijk huis, als een kleine, oudere, besnorde ruiter op een paard aan komt galopperen, vergezeld door wat blaffende honden.

Het is ALEXEI "TSCHULI" PANTCHOULIDZEV, huisvriend van Bernhards moeder Armgard en Bernhards' latere stiefvader. Een man van ca. 50 met een martiale snor en in ruiterkostuum. De honden begroeten BERNHARD kwispelend.

BERNHARD

Hallo, onkel Tschuli.

*

BERNHARD pakt het paard geroutineerd en bewonderend bij het bit. Tschuli stapt af.

Ze schudden hartelijk de handen.

TSCHULI

Waar is je auto? Je bent toch niet lopend?

Bernhard lacht.

BERNHARD

Aanval in de rechterflank niet overleefd. Ik ben gebracht.

Tschuli lacht en kijkt naar Bernhard. Hij ziet de lichtjes in Bernhards ogen en weet genoeg.

TSCHULI

Ah. Ursula?

Bernhard zwijgt maar zijn blik spreekt boekdelen.

TSCHULI (CONT'D)

Er zijn meisjes om mee te spelen en meisjes om mee te trouwen. Dat hoef ik je toch hopelijk niet uit te leggen?

Bernhard heeft geen zin om er diep op in te gaan.

BERNHARD

Wat een pracht ruin! Waar komt die vandaan?

TSCHULI
*Van mijn laatste spaarcenten
gekocht!*

Dan komt ook BERNHARD's moeder prinses ARMGARD (51)
te paard aan.

ARMGARD
Bernilo! *Eindelijk!*

BERNHARD
Mutti.

Ze lacht, BERNHARD helpt haar afstijgen. Ze neemt
haar zoon in haar armen. En neemt hem op van top tot
teen, zoals moeders dat doen.

ARMGARD
Eet jij wel genoeg?

Bernhard trekt een gezicht. Zijn moeder omhelst hem
nogmaals.

CUT TO:

113 EXT. RECKENWALDE - TUIN - DAG 2003

113

Bernhard zit met Tschuli en zijn moeder in
tuinstoelen aan de thee.

BERNHARD
Hoe is het met vader?

Serieuze blik Armgard.

ARMGARD
*Hij wordt volgende week
geopereerd.*

BERNHARD
Heeft ie een kans?

ARMGARD
*Anders zouden ze hem toch niet
opereren?*

Bernhard knikt.

BERNHARD
Zodra ik kan zoek ik hem op.

Armgard knikt en knijpt tegelijkertijd in Bernhards hand.

ARMGARD

Ik had liever gehad dat hij in Nederland was opgenomen... Er werkt daar een hele goeie longarts die ook Hendrik heeft behandeld... maar ja, dat schijnt een fortuin te kosten.

BERNHARD

Hendrik wie?

ARMGARD

Heinrich von Mecklenburg, de man van koningin Wilhelmina...

Bernhard knikt. Armgard wisselt een korte blik met Tschuli. Armgard probeert haar ietwat geconstrueerde aanloop zo natureel mogelijk af te maken.

ARMGARD (CONT'D)

Ik heb zo met die arme Wilhelmina te doen. Ze vindt maar geen goede echtgenoot voor haar dochter.

BERNHARD

Geen wonder.

ARMGARD

Terwijl Juliana echt een schat van een meid is... En slim ook...

Bernhard wil verzuchtend reageren, maar juist op dat moment verschijnt Bernhards drie jaar jongere broer ASCHWIN, gekleed in het zwarte uniform en de pet van de SS.

BERNHARD

Aschwin! Laat als altijd.

ASCHWIN

Dag broertje.

Hij grijnst, strijkt trots langs zijn uniform en gaat gemaakt in de houding staan.

ASCHWIN (CONT'D)

Na und?

BERNHARD
*Wat moet jij nou in zo'n
apenpakje?*

ASCHWIN
*Je zult er ook aan moeten. De
dagen van de SA zijn geteld.*

Bernhard veert overeind.

BERNHARD
*Dat zullen we nog wel eens
zien. Uit!*

Aschwin lacht. De broers stoeien.

CUT TO:

114 EXT. RECKENWALDE - TENNISBAAN - DAG

114

Bernhard, Tschuli, Armgard en Aschwin lopen in tennisoutfit over het gazon richting tennisbaan, rackets in de hand. Aschwin heeft ook een buisje tennisballen in zijn hand. Armgard een vest om, want het is nog wat frisjes.

Aschwin en Tschuli lopen naar de andere kant van het net, Bernhard en Armgard blijven aan deze kant van het net.

BERNHARD
*Ik kan een baan krijgen. Bij
NW7 van I.G. Farben.*

ASCHWIN
*Spionage? Dat is toch
niks voor jou!*

Aschwin serveert en speelt de bal op Bernhard. Die hem behendig en een beetje vals retourneert.

BERNHARD
(koeltjes)
O nee?

ASCHWIN
*Welnee! Eén mooie vrouw die
haar benen voor je spreidt en
je pleegt hoogverraad!*

Tschuli lacht, Bernhard speelt hard op Aschwin.

ASCHWIN (CONT'D)
*Je bent een prins, man! Geen
vent met een deukhoed die door
een gaatje in de krant loert!*

Aschwin grijnst naar Tschuli, die Bernhards bal rustig naar Armgard slaat.

ASCHWIN (CONT'D)
*Sorry, Oom Tschuli, ik bedoel
het niet persoonlijk.*

Tschuli glimlacht minzaam.

TSCHULI
*Ik heb het altijd een eervol
beroep gevonden.*

BERNHARD
*Aschwin is gewoon jaloers. Als
hij straks in de regen op
wacht staat op de
Kurfürstendam, dineer ik met
Josephine Baker op de Champs
Elysee!*

Door een felle bal van Aschwin op Bernhard, komt het spel opeens in een hoger tempo. Iedereen rent zich tijdens een spannende game in het zweet. Totdat Armgard de bal verkeerd raakt en uit speelt.

BERNHARD (CONT'D)
Mutti!

Armgard lacht schuld bewust.

TIME LAPSE

Naast de tennisbaan staan stoelen en een tafeltje met frisdranken en wat fruit. Tschuli schenkt voor iedereen iets in.

Ze ploffen neer. Armgard waait zich koelte toe en legt dan haar hand op die van Bernhard.

ARMGARD
*Lieverd, wat is dat met die
Ursula von Pannwitz?*

Bernhards brede glimlach is antwoord genoeg. Hij is dol op Ursula.

ARMGARD (CONT'D)

Ze heeft een joodse vader!

BERNHARD

*Wat heeft dát er mee te maken?
God Almighty, ze zeggen dat
Hitler ook joodse voorouders
heeft!*

Aschwin maakt een grimas, Tschuli grinnikt.

ARMGARD

*Ursula is een nachtvlinder,
dat weet je best.*

Bernhard kijkt even van Tschuli naar zijn moeder.

BERNHARD

*Een meisje om mee te spelen
maar niet om mee te trouwen.
Ja, ja.*

ARMGARD

*Maar je kan zoveel beter
krijgen. Denk je eens in,
Bernilo! Prins der
Nederlanden. Jij...! Pappa was
zo trots toen Wilhelmina
vorige maand naar je liet
informereren...*

Bernhard reageert bepaald niet enthousiast. Tschuli ziet dat.

ARMGARD (CONT'D)

*Je weet hoe hij eronder lijdt
dat we niet meer de rol spelen
die ons toebehoort...*

Ze laat een wat trieste blik over haar landgoed glijden. Tschuli slaat Bernhard even op zijn been, amicaal.

TSCHULI

*Wie krijgt er nou zo'n kans om
geschiedenis te schrijven?!*

Bernhard kijkt naar Tschuli.

TSCHULI (CONT'D)

*Nederland is van vitaal belang
voor Europa en voor het nieuwe
Duitsland...*

(MORE)

TSCHULI (CONT'D)

*Het is onze belangrijkste
industriële partner, Rotterdam
als grootste haven van de
wereld, de toegang tot de
Noordzee, Shell, Philips...*

BERNHARD

*En wie zegt dat ik de wereld
niet kan veranderen als ik bij
I.G. Farben werk?*

Tschuli neemt die opmerking niet serieus, hij schudt zijn hoofd.

TSCHULI

*En niet te vergeten hun immens
koloniale rijk... De Britten
en de Fransen azen erop, olie,
rubber, hout... hun
oorlogsindustrie zou in één
klap meer dan verdubbelen...*

Het is even heel erg stil.

ARMGARD

*Juliana is misschien niet
mooi... maar lelijk? En naar
wat ik hoorde is ze lief en
volgzaam...*

ASCHWIN

Nou. Kijk aan.

Aschwin schiet in de lach wat hem een blik van zijn moeder oplevert. Bernhard schudt slechts zijn hoofd.

ASCHWIN (CONT'D)

*Wist je dat de Oranjes zo'n
beetje de rijkste familie ter
wereld zijn? Mein Gott,
broertje, stel je voor!*

Aschwin maakt er brede gebaren bij.

ASCHWIN (CONT'D)

*Paleizen, auto's, paarden...
Elke ochtend een vent in
livrei die je schoenveters
strikt!*

BERNHARD

*Waarom trouw jij niet met
haar?*

Stilte.

ARMGARD
*Omdat Wilhelmina jou een
betere partij vindt.*

Stilte. Bernhard kijkt van Armgard naar Tschuli.
Achwin, toch een tikje beledigd, stapt naar de
tennisbaan.

ARMGARD (CONT'D)
*Volgens onze inlichtingen is
Juliana buitengewoon
gecharmeerd van je.*

BERNHARD
(spottend)
*Van die ene keer dat ik haar
even sprak? Ik weet dat ik
onweerstaanbaar ben, maar
zó...!*

Armgard legt haar hand op zijn knie. Maar Bernhard
staat op en pakt zijn racket.

BERNHARD (CONT'D)
*Als ik bij IG Farben werk,
betaal ik die longarts voor
papa makkelijk zelf! Daar heb
ik geen Hollandse prinses voor
nodig.*

Hij loopt de baan op en slaat de eerst bal. Een ace.

115 EXT. SOESTDIJK - TUIN - DAG 2003

115

JULIANA (94) loopt met haar VERPLEGER (24) door de
tuin.

COCKY
Hoogheid?
(geen reactie)
Juliana? Máxima is er. Met een
cadeautje.

JULIANA
O.

COCKY
Gaat u mee?
Voor een kopje thee?

JULIANA

Dat rijmt. Wat mooi. Bent u
een dichter?

Cocky knikt. Kijkt naar Máxima die naast Bernhard
naar buiten kijkt. Juliana kijkt mee. Ze zien hoe
Máxima en Bernhard zwaaien.

JULIANA (CONT'D)

Lief he, dat ze altijd zo
zwaaien. Maar ik heb al zoveel
gezwaaid in mijn leven.

COCKY

Gaat u mee?

Juliana loopt met Cocky naar de deuropening van
Bernhards werkkamer.

116 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER BERNHARD - DAG 2003

116

Juliana en Cocky komen de door de verpleger
opengehouden tuindeur door Bernhards kamer in.

JULIANA

Ik was gisteren jarig!

BERNHARD

Dat weet ik, lieve.

JULIANA

Maar je hebt me geen cadeautje
gegeven!

Bernhard is even van zijn stuk.

BERNHARD

Noem het maar niks! Een fles
Chanel nr 5. Je hebt het zelfs
op! Ik ruik het. Heerlijk!

Juliana kijkt hem stomverbaasd aan, snuift.

JULIANA

Ik ruik niks. Ja, ik ruik
haar. Zij stinkt.
Verschrikkelijk. Wat doet ze
hier?

(knikt naar Cocky.)

JULIANA (CONT'D)

Ze loopt maar achter me aan.

BERNHARD

Cocky? Die is hier al zestig jaar! Lula toch.

COCKY

Negenenvijftig. Normandië '44.

Bernhard vertelt voor de zoveelste keer aan Juliana.

BERNHARD

Ik trok met de Irenebrigade op naar Abbeville. De kogels floten me om de kop en daar lag Cock, met een granaatscherf in d'r poot.

Máxima loopt met haar cadeau naar Juliana.

MÁXIMA

Ik had nog een cadeautje voor u, oma.

Ze geeft het Juliana in haar handen en kust haar.

MÁXIMA (CONT'D)

Gefeliciteerd.

Juliana laat zich kussen en kijkt naar Máxima maar kan haar niet plaatsen, hetgeen Bernhard ziet.

Ze ziet hoe hij kijkt en kijkt opeens helder naar Máxima. Voelt aan het cadeau.

JULIANA

Wat lief van je, Max.
(naar Bernhard)
Mag ik een rokertje?

Hij knikt. Juliana gaat zitten, pakt de sigaret aan die Cocky haar aangeeft en aansteekt en inhaleert geroutineerd. Juliana houdt de sigaret in haar mond terwijl ze het pakje begint uit te pakken.

JULIANA (CONT'D)

Zo aardig van je, lieverd. Ik ben dol op cadeautjes. Overal krijg ik cadeautjes. En bloemen.

Ze maakt het pakje open. Erin zit een mooie Argentijnse pop, een tangodanseres. Juliana vindt hem prachtig.

JULIANA (CONT'D)
Oh, wat is ze mooi.

MÁXIMA
Uit Argentinië...

Juliana kijkt Máxima doordringend aan.

JULIANA
Evita. Ik noem haar Evita.
(kijkt Bernhard aan)
Dat was toch jouw vriendin?

MAXIMA
(grinnikend)
Echt waar?

JULIANA
Hij zegt wel van niet, maar
neem het maar van mij aan. Die
komt ook uit Argentinië. Je
lijkt wat op haar.
(tegen Bernhard)
Mooi he, pappie? Oh, ik ben zo
blij dat je Máxima gehaald
hebt.

BERNHARD
Máxima is met haar eigen auto,
mammie. Ze is niet gehaald.

Máxima merkt de verwarring bij Juliana. Dat bedoelde ze niet. Door de verwarring brokkelt Juliana's helderheid af.

JULIANA
Oh...

Bernhard slaat zijn arm om Juliana heen. Juliana maakt zich los.

JULIANA (CONT'D)
Weet je wat raar is? Dat mijn
moeder helemaal niet langs is
geweest voor mijn verjaardag.
Zou ze het soms vergeten zijn?
(staat op)
Misschien heeft ze wel een
kaart gestuurd.

Ze loopt weer de tuin in, langs de verpleger die zich discreet op afstand hield.

Cocky gaat achter haar aan. De sigaret blijft smeulend in een ivoren asbak liggen.

Máxima kijkt even verward. BERNHARD heeft het zichtbaar wat te kwaad. Hij schenkt zich bij, staart peinzend naar de whisky. Kijkt weer op.

BERNHARD

Je lijkt inderdaad wel wat op Evita. Sterk, ambitieus... Wees eens eerlijk, Max. Heb je er zelf niet op gehoopt dat Trix gister haar aftreden zou aankondigen?

Máxima reageert niet, maar het is natuurlijk wel zo.

BERNHARD (CONT'D)

65 jaar, weduwe, eenzaam. Echt populair is ze niet meer...

MAXIMA

Nee, iedereen denkt dat ze camera's in de muur schroeft om mensen af te luisteren.

BERNHARD

(grinnikt)

Ze is dol op je. Ze weet hoe gelukkig je Alex maakt. Maar ja. We zijn er ook om de dynastie voort te zetten, lieverd... Wat dacht je? Dat Wilhelmina mij anders had geaccepteerd? Een playboy die bij de Reiter-SS zat?

Bernhard gooit asbak leeg op de prop HP in de open haard. De nog smeulende sigaret doet langzaam het blad ontvlammen. Hij kijkt ernaar.

MÁXIMA

Hield u van oma toen u trouwde?

117 INT. ZIEKENHUIS MÜNCHEN - ZIEKENKAMER - DAG - 1934

117

Schemerig vertrek met slechts één ziekenbed waarin BERNHARD'S VADER roerloos ligt. Naast het bed zit Armgard. Ze houdt de hand van haar man vast.

De deur gaat open, Bernhard komt in zijn SA-uniform aarzelend binnen, sluit de deur, loopt zachtjes naar het bed. Hij wisselt een blik met zijn moeder die nauwelijks merkbaar nee schudt.

BERNHARD

Papa?

Bernhard pakt zijn hand.

BERNHARD (CONT'D)

Papa... Hoor je me?

Hij glimlacht opgelucht als het gezicht van de oude man wat vertrekt.

BERNHARD (CONT'D)

De dokter zegt dat ze je kunnen opereren!

Bernhard sr. knikt flauwtjes maar houdt zijn ogen gesloten.

BERNHARD (CONT'D)

Je wordt weer beter, Pappa!
Echt!

Heel langzaam opent BERNHARD Sr. zijn ogen, BERNHARD jr. lacht. Blik tussen vader en zoon. Bernhard sr knikt naar Bernhards uniform.

BERNHARD SR

SA?

Bernhard gaat er niet op in.

BERNHARD

Papa, je wordt beter. Echt. En dan komen Mamma en jij me opzoeken... Ik ga naar het buitenland, pap! Ik kan er veel geld verdienen. Voor ons. Voor jullie.

Bernhard sr glimlacht verrast en pakt Bernhards hand.

BERNHARD SR.

Zo blij... Mijn zoon... Koning van Holland...

BERNHARD

Wat?

Uitgeput sluit BERNHARD sr. de ogen weer.

BERNHARD SR.
Ik ben zo trots op je,
Bernilo!

Bernhard kijkt Armgard aan. Die zich niet voor haar 'leugen' lijkt te generen.

Bernhard wil iets zeggen, maar ziet dan hoe zijn vader zijn moeders hand zoekt.

BERNHARD SR. (CONT'D)
Onze oudste zoon... Van
Oranje...

Bernhard sr. ademt met veel gepiep in. Bernhard jr. zwijgt.

118 INT. KLEDINGZAAK HUGO BOSS - DAG 1934

118

Bernhard staat met zijn broer Aschwin in een kledingzaak waar Bernhard een Reiter-SS-uniform past. Terwijl een OUDERE MAN kijkt of het jasje wel goed zit, kijkt Bernhard Aschwin, die in zijn SS-uniform is, aan.

ASCHWIN
*Staat je best hoor, zo'n
apenpakje.*

Bernhard richt zich tot de oudere heer. Die hem tevreden van een afstandje bekijkt.

Op de achtergrond schalt door een radio de stem van Hitler.

BERNHARD
*Mijn broertje staat erop dat
ik het meteen aan hou.*

Het gesprek valt stil. Alleen Hitler is te horen.

ASCHWIN
*Hitler is een genie maar hij
zou eens iets aan zijn
stembanden moeten laten doen.*

Bernhard glimlacht.

CUT TO:

119 INT. BERLIJN - CAFE/KONDI TOREI - DAG 1934

119

Bernhard staat naast Aschwin in zijn gloednieuwe SS-uniform. Zijn moeder Armgard, die al aan een tafeltje voor het raam zit, bewondert haar twee zoons met een glimlach.

ARMGARD

*Had papa je nou nog maar
gezien. Zo...*

BERNHARD

*Het kleedt goed af, maar
verder... Eerlijk gezegd
interesseert het me geen bal.*

ASCHWIN

*Dat is jouw probleem, broer,
wat interesseert je eigenlijk
wel?*

Een mooie vrouw lacht flirterig naar Bernhard. Bernhard lacht charmant naar haar. Aschwin schudt zijn hoofd.

BERNHARD grijnst en gaat juist zitten als hij verrast opkijkt omdat hij een zwierig geklede, gezette dertiger met een kaal hoofd in een typisch Engels kostuum, met plusfours, en "The Daily Express" opgerold onder de arm, voorbij ziet lopen.

BERNHARD

*Aber...! Sefton!
(roept)
Sefton!*

*

Hij klopt op het raam. SEFTON DELMER, de Berlijnse correspondent voor "The Daily Express" kijkt op, even in de war vanwege BERNHARD's SS-uniform, komt dan op hen toe. Komt naar binnen.

DELMER

*Benno! I didn't recognise you
in that--*

*

*

BERNHARD

*(onderbreekt)
Don't say it.*

*

DELMER

Monkey suit.

*

Vriendschappelijke schouderklopjes van Bernhard en Delmer.

BERNHARD

Have you met my mother and my brother Aschwin? Mutti, may I introduce the greatest journalist in Europe, Sefton Delmer of The Daily Expres.

*
*
*
*
*

DELMER maakt een wat postierlijke reverence.

DELMER

Princess Armgard, it is a great honour. But your son is of course mistaken. Greatest in the World, not just Europe.

*
*
*
*

ARMGARD lacht terwijl ASCHWIN en DELMER handen schudden.

BERNHARD

Sefton is one of the few foreigners to have interviewed the Führer.

*
*
*

ASCHWIN knikt toch wat geïmponeerd.

BERNHARD (CONT'D)

Sit down, have a drink.

*

DELMER

A quick one... I have a plane to catch.

*
*

BERNHARD

Oh?

*

DELMER

I'm off back to London.

*

Hij zwijgt omdat er een opstootje op het terras ontstaat wanneer een hoge SS-er wil dat een jood op moet lazeren. Omdat de man dat niet wil, pakt de SS-er hem woedend beet maar de jood neemt dat niet, hij is evengoed een Duits burger en heeft dezelfde rechten, de SS-er wordt hysterisch en geeft hem een trap.

*

BERNHARD springt overeind hoewel ASCHWIN hem tegen wil houden.

ASCHWIN
*Bernhard, dat is
Obersturmführer Müller!*

BERNHARD
*Al was hij de keizer van
Japan!*

ARMGARD
Bernilo!

Maar terwijl iedereen toekijkt, ook de andere SS-ers, begeeft BERNHARD zich woedend naar SS-er Müller die de jood vast heeft.

BERNHARD
Laat die man los, wilt u!

Müller weet niet wat hem overkomt, kijkt dan naar Bernhards uniform.

MÜLLER
*Een snotneus van de Reiter-SS!
Ben je soms een jodenvriend?*

BERNHARD
*Ik vroeg u die man los te
laten.*

De man schiet in de houding.

MÜLLER
(spottend)
*Mij? Obersturmführer van Het
Standardleibkorps "Adolf
Hitler"? Naam!*

BERNHARD
Bernhard, Prins zur Lippe
Biesterfeld.

MÜLLER
(spottend)
Een prinsje!

ASCHWIN staat nu naast Bernhard.

MÜLLER (CONT'D)
*Hören sie mal! Een prinsje dat
mooi weer speelt in de Reiter-
SS!*

ASCHWIN

Neemt u het mijn broer niet kwalijk, Herr Obersturmführer. Hij is lang niet het vaderland geweest.

MÜLLER

Ook dat nog. En wat deed het prinsje dan wel?

BERNHARD

Studeren. Dit land heeft ook behoefte aan mensen die na kunnen denken!

ASCHWIN

Jezus, Bernhard!

MÜLLER

Nadenken! Sehr gut! Om zes uur melden voor de wacht bij de Ludendorfkazerne Prins Lippe... Vierentwintig uur... om na te denken!

Hij draait zich om naar de jood.

MÜLLER (CONT'D)

En nou opsodemieteren vóór ik je naar de Invalidenstrasse laat brengen.

Bernhard wil opnieuw protesteren maar Aschwin trekt hem mee terwijl de jood maakt dat hij wegkomt.

Bernhard gaat woedend tegenover Delmer zitten.

DELMER

That's why I'm leaving. Things are turning ugly, here... and a good deal quicker than you might imagine.

*
*
*
*

ASCHWIN

Come now... All because of one little jew? You got off light, Brüderchen. What are we drinking? Mutti een sherry? Of een eiskaffee?

*
*
*
*

ARMGARD

Sherry.

Aschwin wenkt naar de bediening en bestelt.

DELMER
So what's this I hear, Benno?
The Dutch have expressed an
interest in you. *

BERNHARD
Excuse me? *

Hij kijkt boos naar Armgard.

ARMGARD
Bernillo, liebchen, this is
the first time I have seen
mister Delmer in my life. *

BERNHARD
How did you know? *

DELMER
It's my job! Greatest
journalist in the World,
remember? *

BERNHARD
Well, you're wrong. I'm taking
a job at IG Farben. *

DELMER
I know... Your new boss will
be Gerhard Fritze in
Amsterdam. *

Bernhard kijkt hem verbluft aan.

BERNHARD
Christ, Sefton, you do know
everything! *

Sefton grijnst. *

DELMER
Londen would love it if
Juliana married you... *

BERNHARD
What? *

Nu kijkt Bernhard Armgard aan. Ze knikt.

DELMER
The Netherlands are of vital
importance to the English. *
*

BERNHARD
(verbijsterd)
Why, for God's sake? *

DELMER
Like I said. Things are going
wrong. Hitler wants the
Netherlands, but, with you on
the throne... *

BERNHARD
On the throne? Did you ever
meet Wilhelmina's husband? A
ninny who had to beg for an
allowance. No way! *

Armgard legt een hand op Bernhards arm. Om hem te bedaren.

DELMER
(lachend)
So demand a dowery... They're
in desperate need of you. *
Wouldn't you say, Princess *
Armgard? *

Armgard aarzelt. Inmiddels weet ze wel dat ze Bernhard niet kan dwingen.

ARMGARD
Queen Wilhelmina would very
much like a strong husband for
her daughter, not just a good
father for children.... *

Armgard kijkt Bernhard aan.

ARMGARD (CONT'D)
You do not have to want it. *
But you do not have to be so *
ashamed about that they have *
an interest in you. *

ASCHWIN
The throne, Brüderchen. Think! *
What's a job with IG Farben *
compared to that? What is any *
job, anywhere? *

DELMER

Who remembers who ran some
factory twenty years ago? Or
who was prime minister?

*
*
*

Bernhard kijkt hen aan. Een glimlach. Hij laat vooral zien ze niet zo serieus te nemen.

DELMER (CONT'D)

But to be a king... King
George, King Richard, King
Henry, King Arthur... It's
something mythical, Benno.
Immortality!

*
*
*
*
*

Bernhards glimlach verdwijnt. Nu is hij toch geïntregerd.

*

120 INT. HAL HUIZE FRITZE (JAN VAN GOYENKADE) - NACHT 120 *

Grote hal waar het lawaaiig is en waar Bernhard zijn shawl en hoed af geeft bij de garderobe als GERHARD FRITZE in de deuropening verschijnt.

FRITZE

Ah Bernhard! Fijn dat je kon komen.

BERNHARD

Herr Fritze.

FRITZE

Zeg gewoon Gerhard. Toe. Alleen onder werktijd is het Herr Fritze.

121 INT. HUIZE FRITZE - KAMERS-EN-SUITE - NACHT 121

Mensen in chique avondkledij lopen rond met glazen, jaren dertig stijl, grote potpalmen, een orkestje dat achterin jazzy muziek speelt waar enkele paren dansen maar in voor is het veel drukker, sjiek geklede dames en heren en met name rond de 25-jarige JULIANA, enkele oudere diplomaten en militairen. Conversatie in het Nederlands ook in het Duits en Engels.

Fritze en Bernhard komen pratend en lachend binnen met beiden een glas champagne in de hand. Bernhard scant de aanwezigen, zoekt en ziet Juliana.

FRITZE

*Je hebt de kroonprinses eerder
ontmoet, toch?*

Bernhard knikt. Fritze ziet hoe Juliana vriendelijk lachend naar Bernhard knikt. Juliana is een beetje mollig, niet al te mooi maar wel erg vrolijk. Ze staat kennelijk stom verveeld tussen de oudere, stijve mannen.

Bernhard loopt mee met Fritze naar Juliana.

JULIANA

Ah, how nice, mister Zur Lippe
Biesterfeld. How are you?

*
*

Ze steekt haar hand uit, Bernhard neigt even en drukt er zijn lippen op. Fritze loopt weer door.

BERNHARD

Your Highness, what a pleasant
surprise.

*
*

Juliana giechelt.

JULIANA

Call me Lula.

*

We zien een HOFDAME afkeurend kijken.

BERNHARD

Lula?

JULIANA

It's what my father called me.
I always tripped over Juliana.

*
*

BERNHARD

Aha... Well, only if you call
me Benno.

*
*

JULIANA

Benno?

Ze lijkt de naam te proeven.

JULIANA (CONT'D)

Benno... I like it.

*

Een hofdame die de spanning tussen Bernhard en Juliana opmerkt spreekt Juliana quasi terloops aan.

HOFDAME

Eh.. Hoogheid, als ik u eraan mag herinneren dat u om negen uur...

JULIANA

(opeens heel driftig)

Nee, dat mag je niet!

Ze lacht naar Bernhard en trekt hem wat opzij. Bernhard is verrast door de plotseling vurigheid in Juliana.

JULIANA (CONT'D)

All that fussing. What brings you here? *

BERNHARD

Apart from your delightful company? *

Juliana glimlacht.

BERNHARD (CONT'D)

Business. Extremely interesting to talk about. If you are interested in chemical processes and paint, I would gladly place myself at your leisure and we will talk of paint and chemical processes the entire evening. *

Juliana knikt.

JULIANA

Sounds wonderful. *

BERNHARD

Oh dear. *

JULIANA

What? *

BERNHARD

I know absolutely nothing about chemical processes. I work neither in the factory itself, nor in the laboratory. *

JULIANA

We know each other barely and you are already lying to me? *

Bernhard kijkt Juliana aan. Een glimlach.

BERNHARD
Forgive me. *

JULIANA
No. *

BERNHARD
If you want, I could immerse
myself in the subject tomorrow
and report to you by post the
day after. Can I get you
another drink? *

Hij knikt naar haar inmiddels lege glas.

Juliana is onder de indruk en geamuseerd door de charmeur Bernhard, wat haar gezelschap van het hofpersoneel niet ontgaat. De hofdame krijgt wat ingefluisterd van de oude GROOTMEESTER. Ze knikt en stapt op Juliana af.

HOFDAME
Hoogheid, het spijt me zeer
maar Uw moeder verwacht u.

JULIANA
(Met duidelijke
tegenzin)
Ach.. ja.
(tegen Bernhard)
Will I see you again? Benno? *

BERNHARD
I would like that very much.
Lula. *

En hij drukt galant een kus op haar uitgestoken hand.

Ze lacht als een bakvis en loopt weg met de Hofdame en Grootmeester, kijkt toch weer achterom, lacht als Bernhard zwaait. Achter Bernhad duikt gastheer Fritze op in het gewoel.

FRITZE
Und? In love? *

BERNHARD
(knikt richting Juliana)
Sie oder ich? *

Fritze grinnikt.

We zien Juliana nog even om kijken naar Bernhard.

122 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER BERNHARD - DAG 2003

122

BERNHARD

Het gaat er niet om hoe je begint. Het gaat erom wat je er uiteindelijk van maakt.

Máxima staat naast Bernhard achter het raam. Ze kijken naar Juliana buiten.

MÁXIMA

Ga me niet vertellen dat u bent gebleven vanwege de liefde.

BERNHARD

Nee, jij denkt natuurlijk dat ik ben gebleven vanwege de Wein, Weib und Gesang!

(lacht)

Ik heb er wel heel erg van genoten...

Bernhard blijft vertederd naar Juliana kijken, die aan de arm van de verpleger tussen de kastanjabomen wandelt. Ze lacht blij als een klein kind als ze met een trillende hand een van de bomen betast.

BERNHARD (CONT'D)

Hou je van Alexander?

MAXIMA

Ja. Maar niet ten koste van alles.

BERNHARD

Ook als hij geen kroonprins was geweest?

MAXIMA

Was hij het maar niet!

Bernhard kijkt haar aan. Zijn blik gelooft er geen woord van. Máxima kijkt weg naar Juliana.

BERNHARD

Ik herinner me nog dat Eleanor Roosevelt op bezoek was. Opeens liep Juliana zomaar weg, naar die boom daar toe.

(MORE)

BERNHARD (CONT'D)

En ze begint ertegen te prevelen. Eleanor dacht dat ze gek was geworden. Maar dat was ze niet. Toen niet...

Bernhard kijkt naar Máxima.

BERNHARD (CONT'D)

Hoor je dat? We zijn al bijna verleden tijd. Alleen nog maar herinnering.

(Hij neemt een slok)

Twee oudjes in een krakkemikkig Paleis... Nog een jaar, misschien twee... Daarna staan we alleen nog in de geschiedenisboekjes - Juliana en Bernhard, koningin en prins-gemaal van 1948 tot 1980...

MAXIMA

Een turbulent huwelijk.

Hij grinnikt even terwijl hij zijn blik op zijn echtgenote buiten laat rusten.

BERNHARD

De enige die me nooit in de steek heeft gelaten... My god, ze had reden genoeg. Dat is pas liefde. Al die halsoverdekepliefdes, grote emoties, zie waar ze eindigen.

Dan heeft Juliana de boom met beide armen omvat alsof ze hem omhelst, haar ogen dicht, haar mond prevelend alsof ze bidt. De verpleger lijkt niet goed te weten wat hij moet doen.

123 EXT. LANDGOED DE HARTENKAMP HEEMSTEDÉ - NAJAAR 1935 123

BERNHARD, 24 jaar, zeer modieus gekleed, rijdt de oprijlaan in met zijn dure Ford V-8, Frans nummerbord, bagage achterop, naar het bordes waar een fraaie open auto staat geparkeerd met een Duits nummerbord. Als hij uitstapt kijkt hij even goedkeurend naar zijn eigen auto, loopt dan het bordes op als de deuren erboven opengaan en een BEDIENDE in livrei hem wat angstig opneemt.

BEDIENDE

Uwe Hoogheid!

Bernhard glimlacht.

BEDIENDE (CONT'D)

We hadden u niet verwacht!

BERNHARD

Ik heb vanavond een partij in Amsterdam. Dus ik dacht, laat ik mevrouw Von Pannwitz en mijn lieve Ursula eens gedag zeggen.

BEDIENDE

(nerveus)

Ah.. ja.. Helaas zijn ze er niet...

BERNHARD

Oh?

*

En hij kijkt verwonderd achterom naar de Duitse auto.

BEDIENDE

(nog nerveuzer)

Eh.. Een oude vriend van mevrouw die hier logeert... maar hij...

*

En dan zwijgt hij, en ook Bernhard want er klinkt ergens vanuit het huis een hoog gegiechel, van Ursula, rennende voetstappen, een diepe, geile lach van een man.

URSULA (O.S.)

(gierende lach)

Nein..

En dan ziet Bernhard hoe Ursula lachend de tuindeuren opengooit en dan naakt (op sexy onderbroek en Bernhards gouden ring met diamantjes na) naar buiten wil rennen.

URSULA (CONT'D)

Also dann... Sehen wir--

En ze staat verbijsterd stil als ze Bernhard ziet die haar even verbijsterd opneemt, achter haar een man half uitgekleeft, militaire broek (open maar nog niet op de enkels) en laarzen.

URSULA (CONT'D)

--Bernhard!

Het is even doodstil. Dan loopt Bernhard richting Ursula. Hij gaat voor haar staan, pakt haar hand en schuift de ring van haar vinger.

BERNHARD
Tschuli was right.

Hij laat de ring in zijn zak glijden. Knipoogt naar Ursula, draait zich om en loopt naar zijn Ford. Hij stapt in, start en rijdt weg.

Pas als hij wegrijdt komt er beweging in Ursula. Ze lijkt haar naaktheid te vergeten en rent door de tuin richting de auto van Bernhard.

URSULA
Benno! Warte!

*

Maar Benno rijdt door en Ursula blijft vertwijfeld achter.

SEQUENTIE:

124	EXT. RECKENWALDE - TUIN - DAG	124
	Juliana, een tikje schuchter, wordt aan Armgard en Tschuli voorgesteld.	
	Armgard is charmant, lief, trots op haar Bernhard. Aanhankelijk met Tschuli.	
125	EXT. RECKENWALDE - TENNISBAAN - DAG	125
	Bernhard en Juliana tennissen. Hij laat haar winnen.	
126	EXT. RECKENWALDE - TUIN - DAG	126
	Bernhard en Juliana maken samen een wandeling. Het klikt. Hij geeft haar een ring. Het is dezelfde ring die hij eerder aan Ursula gaf.	
	Ze zoenen.	
127	ARCHIEF BERNHARDS ONTHAAL IN DEN HAAG	127
	Hoe hij in zijn cabrio aan komt rijden. Maar ook met Juliana op de fiets.	

128 ARCHIEF HUWELIJKSRIJTOER 128

129 ARCHIEF DE HUWELIJKSPLECHTIGHEID 129

130 EXT. HET LOO - DAG 130

Juliana omhelst haar nieuwe echtgenoot.

EINDE SEQUENTIE

131 EXT. SOESTDIJK - TUIN - DAG 2003 131

Juliana omhelst de boom. De verpleger probeert
Juliana voorzichtig los te trekken van de boom.

VERPLEGER

Zullen we nog even lekker een
stukje gaan lopen?

Juliana klampt zich vast aan de boom.

VERPLEGER (CONT'D)

Of een kopje thee gaan
drinken? Hè, als u me nou een
hand geeft...

Juliana doet niks.

VERPLEGER (CONT'D)

Geeft u uw tasje maar even,
dan heeft u de handen vrij.

JULIANA

Ja. Ja. Dat had jij gedacht.
Hufter!

Plotseling begint Juliana met haar tasje op de
verpleger in te slaan.

132 INT. SOESTDIJK - DAG 132

Bernhard opent de deuren naar het terras en haast
zich naar buiten. Máxima blijft achter. Ze kijkt naar
Bernhard, aarzelt of ze achter hem aan moet gaan. Ze
loopt mee, maar houdt haar afstand.

133 EXT. SOESTDIJK - TUIN - DAG 2003

133

Bernhard rent door de tuin, voor zover hij dat op zijn leeftijd nog kan.

BERNHARD

Lula!

Hij holt over het gras naar JULIANA en pakt haar vast terwijl de VERPLEGER er onnozel bij staat.

Bernhard neemt Juliana's gezicht tussen zijn handen en dwingt haar naar hem op te kijken. Hij lacht naar haar. En langzaam breekt op Juliana's gezicht ook een glimlach door.

Zo staan ze even. Met z'n tweeën, als eenheid.

Dan ziet Juliana Máxima over de schouder van Bernhard Máxima bij de tuindeur staan. Máxima lacht naar Juliana.

BERNHARD (CONT'D)

(tegen Máxima)

Mammie dacht dat die arme jongen een tasjesdief was.

Juliana maakt zich los uit zijn armen en loopt naar Máxima toe.

JULIANA

Niet van die rare dingen vertellen, pappie. Ik was gewoon even in de war. Wat moet Emily wel niet denken.

BERNHARD

Dat is Máxima! De vrouw van Alex.

Bernhard kijkt naar Juliana. Er lijkt heel langzaam een muntje te vallen.

BERNHARD (CONT'D)

Máxima wordt de nieuwe koningin!

Opeens grijpt Juliana Máxima bij haar arm. Máxima schrikt er even van.

JULIANA
(half grappend)
Niet doen hoor! Het is een
hondenbaan!

Ze schudt nu aan Máxima.

JULIANA (CONT'D)
Ze houden je de hele dag in de
gaten! Je mag niks! Niks!
Alleen zwaaien!

Máxima haalt Juliana's hand die in haar arm knijpt,
voorzichtig weg.

JULIANA (CONT'D)
Beloof me dat je het niet
doet!

MAXIMA
Maakt u zich geen zorgen, oma.
Ik ga meer doen dan alleen
maar zwaaien en kindjes baren.
Nouja...

Ze twijfelt even, maar zegt het dan toch.

MAXIMA (CONT'D)
Ik ben wel zwanger...

JULIANA
Oh, echt waar?! Wat
fantastisch! Hoor je dat
Benno? Ze is zwanger. Ze
krijgt een kindje!

MAXIMA
Maar niet verder vertellen,
hoor. Ik had het eigenlijk
niet mogen zeggen. Dat heb ik
Alex moeten beloven.

BERNHARD
Wees gerust.

Ze stappen Bernhards werkkamer binnen.

134 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER BERHARD - DAG

134

Een LAKEI komt aan met een zilveren theepot, koekjes,
sandwiches op een dienblad. Hij zet het dienblad neer
op de salontafel.

BERNHARD

Eh Joost... Jij hebt toch een handig zoontje?

Bernhard knikt het olifantje dat nog op zijn bureau ligt, half gelijmd, nog half uit elkaar en in scherven.

BERNHARD (CONT'D)

Kijk eens of hij dat nog kan maken.

Joost, de lakei, knikt, hij loopt met het lege dienblad naar de scherven en legt ze er voorzichtig op.

JULIANA

Weet je al wat het gaat worden? Ze zijn zo knap tegenwoordig?

MAXIMA

Daar is het nog een beetje vroeg voor, oma.

BERNHARD

Weet Trix het al?

MAXIMA

(schudt nee)

Jullie zijn de eerste. En voorlopig ook de enige.

Bernhard knikt.

JULIANA

Mijn kleine Alexje, vader. En je bent zo mooi, het wordt vast een heel mooi kindje.

Maxima bloost een beetje.

JULIANA (CONT'D)

Oh, pappie, je hebt echt de beste vrouw voor Alex gevonden, hoor.

Bernhard en Máxima kijken als door een wesp gestoken.

JULIANA (CONT'D)

Na al die rare vriendinnetjes van hem.

MÁXIMA

Hoe bedoelt u, gevonden?

BERNHARD

(snel)

Mammie is een beetje in de war.

JULIANA

Waarom doe je dat nou, Bernhard? Ik ben helemaal niet in de war. Dat is toch om trots op te zijn, dat je een vrouw voor Alex gevonden hebt die zo mooi is en zoveel van hem houdt?

BERNHARD

Mammie, toe...

JULIANA

(windt zich op)

Denk je dat ik gek ben?

(schreeuwt)

Je wil me weer laten opsluiten!! Engerd!

Bernhard wenkt snel de verpleger, die op het rumoer is afgekomen. Ma'xima luistert geschokt, probeert in te schatten wat wel en niet waar is.

JULIANA (CONT'D)

Dat probeerde je met Greetje al, dat gaat je nu niet weer lukken.

BERNHARD

(buldert)

Juliana! Zo is het genoeg!

(naar verpeger)

Robert, alsjeblieft...

VERPLEGER

Natuurlijk, hoogheid. Gaat u mee, mevrouw? We waren zo lekker aan het wandelen.

JULIANA

Let je op je toon, jongeman. Ik was koningin vroeger. Koningin der Nederlanden.

VERPLEGER

Natuurlijk, hoogheid. Neemt u
me niet kwalijk.

Hij buigt charmant en theatraal. Juliana ontspant en
moet een beetje lachen.

JULIANA

Bernhard, wij gaan wandelen.
En jij mag niet mee.

En daarmee gaat ze. Bernhard kijkt haar even oprecht
bezorgd na en kijkt dan, iets te schuld bewust naar
Máxima. Hij herstelt zich.

BERNHARD

Het is zo erg...

MAXIMA

Had ze gelijk?

BERNHARD

Hoe bedoel je?

MAXIMA

Heeft u mij "gevonden"?

BERNHARD

Ach, natuurlijk niet. Toe nou.
Het ene moment ben ik een
schurk, het andere haar grote
held, die Nederland gered
heeft. Het is onzin. Het spijt
me dat je haar zo moest
meemaken.

*

MAXIMA

Zo'n onzin vind ik het niet. U
zegt net zelf wat voor held u
was door het koningshuis te
redden en met Juliana te
trouwen. En met al die
verhalen van Edwin en
Margarita...

BERNHARD

Quatsch! Die jongen is niet
goed snik.

MAXIMA

Net als Juliana?

Bernhard zwijgt. Die kwam hard aan.

MAXIMA (CONT'D)

Ik ken Margarita. Toen ik hier net kwam was zij de enige met wie ik goed kon praten.

BERNHARD

Verwarring en wanhoop noemde Trix het. Verbittering en een beeld van diep verstoorde verhoudingen.

MAXIMA

Maakt dat het meteen onwaar?

Bernhard zwijgt, op zoek naar repliek.

MAXIMA (CONT'D)

Opa, ik wil de waarheid, anders pak ik mijn koffers en ben ik hier weg.

BERNHARD

En Alex? En je kind?

(verzoenend)

Ik weet dat je hebt moeten tekenen, meisje. Dat babycontract van Trix. Als je weggaat, blijft het kind bij Alex...

*

MAXIMA

(blik vol trots)

De waarheid, Bernhard.

BERNHARD

Máxima... Je bent een mooie vrouw in de bloei van je leven. Ik weet wat je opgegeven hebt. Manager bij de Deutsche Bank, een goed salaris, onafhankelijk, reisjes waar heen je wilde, Buenos Aires, je ouders, vrienden... een appartement in Manhattan, samen met een lieve minnaar.

*

MÁXIMA

Dieter was een goede vriend.

BERNHARD

Natuurlijk was hij je minnaar... Wat dacht je?

(MORE)

BERNHARD (CONT'D)

Dat Trix je niet uit en te na liet screenen? Na al die blondjes waarmee Alex eerder thuis kwam?

Hij grinnikt. Máxima zwijgt.

BERNHARD (CONT'D)

Schat van een jongen maar net als ik een beetje te snel met de dames.

Hij drinkt en kijkt haar serieus aan.

MÁXIMA

Wat wilt u nu eigenlijk zeggen?

BERNHARD

Wat zeiden je ouders toen je zei dat de prins van Oranje verliefd op je was? Dat moet je niet doen, schat? Wat moet je daar in dat kikkerlandje met zo'n kaaskop? Natuurlijk niet... Maar dat hadden ze wel gezegd als het Piet Jansen uit Purmerend was geweest! Of Hoogeveen.

Stilte. Bernhard gaat zitten. Zijn toon wordt rustig.

BERNHARD (CONT'D)

We're two of a kind, Máxima. Ambitieuus, slim, allebei gehaald om de Oranjes te redden... Als het om alleen zwaaien ging, had Emily hier wel gezeten.

MÁXIMA

Ik ben niet gehaald...

BERNHARD

Nee? Ach, tuurlijk niet. Het was allemaal toeval! Niks is toeval!

135 INT. SOESTDIJK - WOONVERTREK - DAG - 1999

135

BERNHARD en JULIANA zijn bezig met Juliana's favoriete tijdverdrijf, het kaartspel Canasta, ze drinken en roken allebei. JULIANA is aanmerkelijk helderder en actiever dan we haar in 2003 gezien hebben.

JULIANA

En als ze nou niet wil?

BERNHARD

Don't worry, dear. Iedereen wil met een Oranje trouwen...

Hij maakt grinnikend een gebaar: kijk naar mij. Juliana stompt hem quasi-verontwaardigd tegen zijn arm.

JULIANA

Hoe heet dat meisje ook alweer?

BERNHARD

Máxima. De dochter van Jorge.

JULIANA

Máxima. Prinses Máxima. Willem IV en Máxima. Klinkt wel leuk... En een rood canasta boeren!

Ze maakt het spel uit en wint.

BERNHARD

Scheisse!

JULIANA

En je speelde nog vals ook!

BERNHARD

Ik?

JULIANA

Denk je nou nog steeds dat ik niet zie wat jij doet?!

Dan gaat de deur open en komt Willem Alexander binnen.

ALEX

Ah... Opa speelde zeker vals!

JULIANA

Alex!

ALEX loopt naar haar toe en kust haar.

ALEX

Dag oma. Gewonnen?

JULIANA

Natuurlijk!

ALEX lacht en geeft BERNHARD, die wat moeizaam overeind komt, een hand.

BERNHARD

Jongen, ik heb wat leuks voor je. Ik ben uitgenodigd voor de la Feria de Abril in Sevilla komende maand... Maar ik moet dan helaas naar het UMC voor mijn rug. Ik zou graag willen dat jij in mijn plaats ging.

Alex is aangenaam verrast.

BERNHARD (CONT'D)

Niks formeels hoor.
Integendeel Lekker weer, prima eten en drinken.

Bernhard knipoogt.

BERNHARD (CONT'D)

En géén Alexandra Roëlls...

*

Alexander trekt een gezicht.

ALEX

Gek word ik ervan. Moeder wil dat ik met haar trouw.

JULIANA

Nou Alex. Het is toch een lief meisje?

ALEX

Ja. Lief. Dat is toch geen reden om te trouwen?

JULIANA

De rest komt vanzelf wel...

Korte liefdevolle blik tussen Juliana en Bernhard.

ALEX

Oma, het is 1999! Geen 1935!
Het is altijd hetzelfde met
mamma! Iedere vriendin waar ik
mee aan kom wordt rücksichtlos
door haar afgeserveerd. Dan is
het weer een burgermeisje, dan
deugt er iets niet met haar
vader, dan heeft ze foute
vriendjes gehad... En pappa
durft er niet tegen in te
gaan!

JULIANA

Ze bedoelt het goed, schat. Je
hebt niet zomaar een vrouw
nodig, je bent straks koning!

ALEX

Als het zo doorgaat, echt
niet! No way. Ik trouw met wie
ik wil! En anders moet
Constantijn het maar worden.
Heeft Laurentien ook haar zin!

Bernhard grinnikt.

JULIANA

Alex, dat mag je niet zeggen!

ALEX

Waarom niet?

BERNHARD

Zeg, Alex, ik dacht, misschien
is het leuk om er zelf heen te
vliegen? Naar Sevilla? Ik
regel wel wat met een vriendje
op Soesterberg.

Alex knikt enthousiast.

JULIANA

Als je maar niet met een
Spaanse thuiskomt, hoor! Dat
hebben we wel gehad met Carlos
en Irene, he pappie?

137 INT. FEESTTENT SEVILLA - DAG APRIL 1999

137

Willem Alexander staat lachend met een biertje te praten met enkele Nederlandse jonge ZAKENJONGENS als één van hen Máxima met een VRIENDIN ziet binnenkomen, Máxima heeft een digitale camera in haar hand.

ZAKENJONGEN

Zo! Ben ik even blij dat ik mijn vrouw thuis heb gelaten!

ZAKENJONGEN II

Ben ik even blij dat ik nog geen vrouw heb! Nondeju!

Ze lachen, ook ALEX die zichtbaar ook onder de indruk is van de mooie, blonde Máxima die tegen haar VRIENDIN lacht en dan haar camera richt op ALEX en het groepje.

ALEX

Hee... get out!

Máxima kijkt stomverbaasd op.

MÁXIMA

Excuse me?

ALEX

No press.. No pictures, please!

MÁXIMA

I'm not a journalist.

Alex duwt de camera weg.

MÁXIMA (CONT'D)

Hey! Who the hell died and made you king?

Alexander schiet in de lach.

138 INT. SOESTDIJK - WERKKAMER BERNHARD - DAG

138

Máxima kijkt geschokt. Ze moet deze info incasseren. Ze herpakt zich even en staat op.

MÁXIMA

Goed, dan heeft u gezorgd dat Alex in Sevilla was.

(MORE)

MÁXIMA (CONT'D)

Maar niemand heeft mij
daarheen gestuurd.

BERNHARD

Lieverd, denk even terug. Was
je er echt toevallig? Een
vriendin die je uitnodigde
voor een feest waar de
Nederlandse kroonprins
aanwezig is? Een invloedrijke
Spaanse familie die toevallig
onderdak kan bieden? Een vader
die het toevallig zijn dochter
aan de best mogelijke partij
ter wereld gekoppeld ziet?

Máxima is even stil, denkt razendsnel.

MÁXIMA

Mijn vader zou zo iets nooit
doen. Achter mijn rug om. Een
ontmoeting arrangeren tussen
mij en...

BERNHARD

Niets ten nadele van je vader,
maar hij heeft functies
bekleed waar hij beter nee
tegen had kunnen zeggen.
Het is onredelijk om daar
achteraf zo hard over
oordelen. Maar het gebeurt.

Hij kijkt haar aan, bedenkt wat hij kan zeggen om
haar hier te houden..

BERNHARD (CONT'D)

Je vader had niets te
verliezen en alles te winnen.
Jij en Willem Alexander
kunnen...

Dat is de druppel voor Máxima. Boos staat ze op. Ze
pakt haar tas. Bernhard komt toch wel ietwat
geschrokken overeind.

BERNHARD (CONT'D)

Máxima...

Hij loopt naar haar toe en pakt haar arm, maar Máxima
rukt zich los. Ze heeft tranen in haar ogen van
boosheid. Ze draait zich om en rent weg.

BERNHARD (CONT'D)
Máxima! Denk aan je kind! Denk
eraan dat je het kwijt zult
zijn!

139 INT. SOESTDIJK - GANGEN / HAL - DAG 2003 139

Máxima rent door de gangen. Tikkende hakken. Bernhard
roept haar na.

BERNHARD
Máxima!

Dan haast Bernhard zich achter Máxima aan.

140 EXT. SOESTDIJK - DAG 2003 140

Máxima loopt in verwarring het paleis. Ze hoort
bonzen op de ramen achter haar en kijkt om. Ze ziet
een angstige, zeer verwarde Juliana.

JULIANA
Alsjeblieft... Neem me mee!
Hij wil me laten vermoorden!
Hij wil zelf koning worden!
Alsjeblieft!

Ze begint te huilen. Máxima weet zich geen raad. Ze
staat daar als verdwaasd. Als ze ziet hoe de jonge
verpleger zich over Juliana ontfermt, draait ze zich
weer om en rent ze, tranen in de ogen naar de
klaarstaande Volvo. De chauffeur houdt het portier
voor haar open. Máxima stapt in.

141 INT. VOLVO - DAG 2003 141

Máxima zit achterin de Volvo. Ze grist haar mobiele
telefoon uit haar tas en laat tegelijk het
afscheidingsscherm omhoog gaan. Ze belt. *

MÁXIMA
Met mij. Boek een ticket
Buenos Aires. Eerste klas. *

Ze klapt het klepje dicht.

142 EXT. SOESTDIJK - DAG 2003

142

Bernhard komt uit de deur, op tijd om Máxima's auto het hek uit te zien rijden. Hij hijgt. Benauwd. Hij veegt met de rug van zijn hand langs zijn neus.

BERNHARD
(buiten adem)
Damn it...

EINDE